

24. De klare Bølger rulled.

(Af „Sovedrikken.“)

C. E. F. Weyse.

Andantino.

1. De kla - re Bøl - ger rul - led mod dunk - le Af - ten - lund, det
var saa tyst i Da - len, højt fløj - ted Nat - ter - ga - len, dens re - ne To - ner
lul - led mig ind i Sø - v - nens Blund. Da drøm - te jeg at sku - e for
mig en Yng - ling staa; hans bru - ne Lok - ker bøl - ged, hans Aa - syn ej de
døl - ged; i So - lens Ro - sen - lu - e han mon - ne Ly - ren slaa.

2. Da lød hans hulde Stemme,
Han nævnte ømt mit Navn.
O! sang han, lad din Læbe
Til min med Ild sig klæbe,
Og lad os alting glemme,
Sødt klynget Favn mod Favn!
Da sank jeg glad og bange
Med Skjælven til han Bryst;
Os friske Løv omsnoede,
Violer rundt os groede,
Og Philomeles Sange
Gjentog vor stumme Lyst.

A. Oehlenschläger.